

РЕШЕНИЕ

№ 6316

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **236** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, против издаденото от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ (понастоящем – ТД „Митница – П.), при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № Р. 3000-2526/14.12.2020 г. /32-369843, към митническа декларация MRN 20BG003010014688R3/30.03.2020 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощения адвокат, които: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства и заключение на съдебносчетоводна експертиза, прието без оспорване; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът, чрез юрисконсулт, посредством представени писмени молби/становища: оспорва жалбата, с доводи за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт; не ангажира нови доказателства; желае юрисконсултско възнаграждение и абстрактно възразява за прекомерност на адвокатското.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 30.03.2020 г., след подадена от „О. фууд трейд Л.“ Г. (вносител) митническа декларация MRN 20BG003010014688R3/30.03.2020 г. са поставени под режим „допускане за свободно обръщение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Т., от които: под № 1 пресни домати тип „кръгъл, червен“, с код

по КН: [ЕГН], нетно тегло 1 152 кг. и декларирана митническа стойност 1 830, 86 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 81, 26 Евро/100 кг.; под № 5 – пресни домати тип „кръгъл – Р.“, с код по КН: [ЕГН], нетно тегло 2 240 кг. и декларирана митническа стойност 5 884, 81 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 134, 32 Евро/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 30.03.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Т. била 69, 6 евро/100 кг. След сравняване на декларираната вносна стойност на стоките, със С. митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило, на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоките, съответно – 594, 82 лв. и 1 305, 53 лв. С писмо от 30.03.2020 г. дружеството-вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че стоките под №№ 1, 5 са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. На 05.05.2020 г. от „О. фууд трейд Л.“ Г., чрез пълномощника [фирма] били представени доказателства, на какви цени са продадени стоките от тази партида, а именно: за стока № 1 (пресни домати, тип „кръгъл, червен“ цялото количество от 1 152 кг. е продадено на цена от 95 €/100 кг.; за стока № 5 - пресни домати тип „кръгъл (Р.)“ част от количеството - 560 кг. е продадено на търговска верига „Л.“ – Р., на цена от 158 Евро/100 кг.; останалото количество от партидата розови домати (стока № 5), с нето тегло 1 680 кг. е продадено на „Топ Е. Ф.“ С. – Р., на цена от 20 €/100 кг. На 02.07.2020 г. от [фирма] са представени още и: справки-декларации по ДДС, за данъчните периоди м.м. 01-05.2020 г., вкл., с приложени към дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките - декларации за ДДС; V-декларации за осъществени ВОД, за същите данъчни периоди. След анализа на представените доказателства митническите органи приели, че: 1. за стока № 1, според представените фактури за последващи продажби доматите са продадени на цена от 95 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване по МРН 20BG003010014688R3/30.03.2020 г., изчислена на 97,52 €/100 кг., предвид което липсват доказателства, удовлетворяващи условията на освобождаване внесения депозит, който следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито, на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891; 2. за стока № 5 - представените фактури за последващи продажби сочат, че част от тази партида домати, с тегло 560 кг. са продадени за търговска верига „Л. –Р., на цена от 158 €/100 кг., която е по-висока от цената на придобиване на стоката, с оглед на което част от внесения за стока № 5 депозит, преизчислен на 326,38 лв. следва да бъде освободен; за останалата част от партидата по стока № 5, с него тегло 1 680 кг., според представената фактура за последваща продажба тази част от стоката е продадена на румънската фирма „Топ Е. Ф.“ на цена от 20 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на стоката, поради което част от внесения за стока № 5 депозит, преизчислен на 979, 15 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито, на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. С писмо от 15.07.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение за възникване на митническо задължение за стока № 5 и за частта от стока № 5. На 29.07.2020 г. дружеството е възразило срещу това намерение, излагайки подробни

доводи и аргументи. Същите са възпроизведени в процесното Решение № Р. 3000-2526/14.12.2020 г. /32-369843, но не са уважени. С решението: са извършени корекции на митническата декларация, относно стоки - пресни домати, внос от Т., под №№ 1 и 5; отказано е да бъде възстановен целият размер на вноса от дружеството депозит за стока под № 1 и частично - депозита за стока под № 5; депозитите са задържани за заплащане на вносни мита, преизчислени на база стандартна вносна стойност за стоките, като са начислени и лихви върху така определените размери на митата, считано от 30.03.2020 г., до събиране на митата.

По делото бе прието без оспорване заключение на съдебноикономическа експертиза, което Съдът кредитира и според което: цената, която е договорена и платена за закупуване на процесната стока от Т., е 19 464, 48 Е., или съответно 81, 26 €/100 кг. за стока № 1 и 134, 32 €/100 кг. (с включени разходите по транспорта); на лице е съответствие между тази цена, със стойностите, обявени в депозираната молба за възстановяване на депозита; митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, за стока № 1 е 1 094, 40 Е., или 95 Е. за 100 килограма; за стока № 2 - едната продажба – 336 Е. или 20 Е. за 100 килограма и втората продажба – 884, 80 Е. или 158 Е. за 100 килограма; вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация (30.03.2020 г.) следва да бъде: за стока № 1 (95 Е. за 100 килограма) - 0 %; за стока № 2 - едната продажба (20 Е. за 100 килограма) - 0 % + 29, 80 Е./100 кг. или 500, 64 Е. (979, 17 лева) и другата продажба (158 Е. за 100 килограма) - 0 %.

Дружеството - жалбоподател не е съгласно с решението, възражение за което е изложило пред административния орган, преди да бъде издаден актът. Поддържа се и пред Съда, че: са налични безспорни доказателства за това, че декларираната договорна стойност е действително платена; касае се за неправилно тълкуване и прилагане нормата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията, от 31.03.2017 г., за допълване на Регламент № 1308/2013 за установяване обща организация, на пазарите на селскостопански продукти.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази доводите на страните, доказателствата и заключението на съдебносчетоводната експертиза, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане и е основателна.

Процесният внос на пресни домати е регулиран от нормите на чл. 181, ал. 1, с наименование „Система на входни цени за някои продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, преработените плодове и зеленчуци и лозаро-винарския сектор“, част от Глава втора „Вносни мита“, на Регламент (ЕС) № 1308/2013 за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, и чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията, от 13.03.2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове е въведена системата на входните цени, съгласно която, при внос на посочените стоки се прилагат различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото, и обратно. В мотивите си административният орган е приел (каза се по-горе), че: за стока № 1 - според представените фактури за последващи продажби домите са продадени на

цена от 95 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване по МРН 20BG003010014688R3/30.03.2020 г., изчислена на 97,52 €/100 кг., предвид което липсват доказателства, удовлетворяващи условията на освобождаване вносения депозит, който следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито, на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891; част от стока № 5, с него тегло 1 680 кг., според представената фактура за последваща продажба е продадена на румънската фирма „Топ Е. Ф.“, на цена от 20 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на стоката, поради което част от вносения за стока № 5 депозит, преизчислен на 979, 15 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито, на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Според чл. 69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени съответно в чл.чл. 70 и 74. Чл. 70, ал. 1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение митническата територия на Съюза, а съгласно ал. 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна, в полза на продавача, за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл. 74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат, само когато тази стойност не може да бъде определена, съобразно критериите, посочени в чл. 70. Във вноската си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл. 70 МК. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл. 75, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вноското мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран, въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите-членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито, в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Анализът на нормите сочи, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на метода на договорената стойност. Изискванията за това са, вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Спорът по настоящото дело е именно по отношение убедителността на представените от дружеството – жалбоподател доказателства, сметени от митническите органи за неубедителни. Доказателствата, вкл. счетоводни документи, взети предвид от вещото лице сочат, че дружеството - жалбоподател действително е заплатило на износителя (доставчика) декларираната договорна стойност.

Неправилно е становището на ответника, че щом за част от внесените стоки от последващата продажба не е реализирана печалба, митническата стойност е декларирана единствено с цел избягване на митническо облагане. Реализирането на печалба не е изключителен и основополагащ критерий. Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партидата е освободена, според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките, съобразно чл. 70, пар. 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Касае се за многобройни доставки на зеленчуци (бързо развалящи се продукти), осъществявани в продължение на години, с оглед на което може да бъде прието за икономически целесъобразно вносителят да прецени, че може да продаде някои от партидите на по-ниска цена, с цел запазване на добри търговски отношения с получателите на доставките. Необосновано и неправилно в тази връзка е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение партидата, обявена с процесната митническа декларация. От друга страна административният орган – издател на оспореното решение не е оспорил истинността на представените от дружеството- жалбоподател документи - фактурата за покупка на стоката от турския доставчик, фактурите за транспорт и за допълнителни услуги по допускане на стоката за внос (фито-санитарен контрол). Съдът приема за убедителни представените от жалбоподателя доказателства, че декларираната договорна стойност е действително платена.

Горните мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е основателна, а Решение № Р. 3000-2526/14.12.2020 г./32-369843, към митническа декларация MRN 20BG003010014688R3/30.03.2020 г. е незаконосъобразно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон. Доказателствата обосновават извода, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – „договорната стойност, т.е., действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на Съюза“. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на директора на ТД „Митница – П.“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови на оспорващото дружество разностите за водене на делото. В списъка по чл. 80 ГПК, представен от адвоката - пълномощник (л. 211 от делото) са включени претенции за възстановяване на: 50 лева държавна такса; депозит за вещо лице – 400 лева; възнаграждение за адвокат – 350 лева, което не е прекомерно.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, издаденото от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ (понастоящем – ТД „Митница – П.), при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ

№ Р. 3000-2526/14.12.2020 г./32-369843, към митническа декларация MRN 20BG003010014688R3/30.03.2020 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на „О. Ф. Т. Л.“ Г. разноските за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 800 лв. (осемстотин лева).

ВРЪЩА административната преписка на директора на ТД „Митница – П.“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: